D O M

afsagt den 26. marts 2015 af Vestre Landsrets 15. afdeling (dommerne Hans-Jørgen Nymark Beck, Ida Skouvig og Jette F. Skole (kst.)) i ankesag

V.L. B–0540–14

K
(advokat E)
mod
Spar Nord Bank A/S
(advokat T)

Retten i Aalborg har den 7. februar 2014 afsagt dom i 1. instans (rettens nr. BS 7-799/2013).

Påstande

For landsretten har appellanten, K , gentaget sine påstande for byretten.

Indstævnte, Spar Nord Bank A/S (herefter banken), har påstået dommen stadfæstet, subsidiært frifindelse mod betaling af et mindre beløb.

Forklaringer

K og I har afgivet supplerende forklaring for landsretten.

K har supplerende forklaret, at han inden optagelsen af valutalånet havde et kreditforeningslån, som han mener, var et obligationslån, et banklån samt en kassekredit. Ved låneomlægningen i 2008 fik han omkring 250.000 kr. til ombygning. I forbindelse

med optagelsen af valutalånet var han og hans hustru til møde i banken, hvor I viste grafer over valutakurser for schweizerfranc, euro og andre valutaer. K ønskede den samme ydelse som tidligere. De drøftede ikke, om lånet i stedet skulle optages som et refinansieringslån eller et obligationslån. De drøftede heller ikke minimering af kursrisikoen ved låneoptagelse i euro i stedet. Han husker ikke, at de drøftede risikoen ved valutalån. Under mødet drøftede de ikke kreditrammen, der blev fastsat, så den svarede til 80 % af ejerlejlighedens værdi ifølge en vurdering. Kreditovervågningsaftalen blev heller ikke drøftet, men det blev oplyst, at banken ville holde øje med, om det var en fordel at omlægge til en anden valuta. Dokumenterne blev ikke underskrevet på mødet. De fik senere tilsendt disse, som de efter underskrift returnerede til banken.

I oplyste i telefonen, at banken blev nødt til at "sætte en stop loss". K blev ikke spurgt eller rådgivet herom. Banken accepterede senere at føre lånet tilbage til kurs 617. Han optog derefter et F3-lån og indfriede valutalånet. De har stadig et F-3 lån.

I har supplerende forklaret, at en lånebevilling kun kunne gennemføres, hvis der var lavet en beregning på et lån med fast forrentning. Han er derfor sikker på, at K blev præsenteret for beregninger ved lån med fast rente og med variabel rente samt beregninger ved valutalån. Han kan ikke huske, om K blev vist grafer over valutakurser for at illustrere valutakursernes historik. På det tidspunkt blev der ved belåning foretaget vurdering af låntagers aktiver og økonomi. Hvis økonomien var fornuftig med en belåning med fast forrentning og afdrag, kunne valutalån være en mulighed, hvis kunden kunne forstå fordele og ulemper. Ved vurderingen blev kundens historik også taget i betragtning. Han anbefalede ikke valutalånet, men banken stillede muligheden til rådighed for K . Han husker ikke, om de drøftede skattemæssige forhold – herunder fradragsretten for et kurstab. Hvis kursen på schweizerfranc havde været stabil, kunne det have været fornuftigt med valutalånet. Han vil tro, at renten på lånet afregnes i schweizerfranc. Ydelsen på et valutalån følger kursen på valutaen, hvilket kan ses på opkrævningerne.

Procedure

Parterne har i det væsentlige gentaget deres anbringender for byretten og har procederet i overensstemmelse hermed.

Landsrettens begrundelse og resultat

Landsretten tiltræder med samme begrundelse, som byretten har anført, at det ikke er godtgjort, at banken ved sin rådgivning af K i forbindelse med låneoptagelsen eller ved sin sagsbehandling i øvrigt, herunder i forbindelse med overvågningen af lånet, har begået fejl eller forsømmelser, der kan medføre et erstatningsansvar.

Det bemærkes herved, at det også efter bevisførelsen for landsretten må lægges til grund, at K var bekendt med kursrisikoen ved optagelsen af valutalånet, og at han, uanset at han var bekendt med udviklingen af kursen på schweizerfranc, fastholdt lånet.

Bankens fastsættelse af en kreditramme på 2.100.000 kr. indebar ikke, at K's hæftelse for lånet var begrænset hertil. Det findes heller ikke efter bevisførelsen for landsretten i øvrigt godtgjort, at K og banken havde aftalt en begrænsning i hæftelsen på 2.100.000 kr.

Landsretten stadfæster derfor byrettens dom.

Efter sagens udfald sammenholdt med parternes påstande skal K betale sagsomkostninger for landsretten til banken med i alt 30.000 kr.

Beløbet omfatter udgifter til advokatbistand og er inklusive moms, da banken ikke er momsregistret. Landsretten har ved fastsættelsen af beløbet lagt vægt på sagens økonomiske værdi og dens omfang.

Thi kendes for ret:

Byrettens dom stadfæstes.

Appellanten, K, skal betale sagens omkostninger for landsretten til indstævnte, Spar Nord Bank A/S, med 30.000 kr.

De idømte sagsomkostninger skal betales inden 14 dage.

Sagsomkostningerne forrentes efter rentelovens § 8 a.

Hans-Jørgen Nymark Beck Ida Skouvig Jette F. Skole
(kst.)

Udskriften udstedes uden betaling.

Udskriftens rigtighed bekræftes.
Vestre Landsret,
Viborg den 26. marts 2015

Majbritt Poulsen
retssekretær